

Jahňací štít, Zelené pleso 8.9.2012

Kežmarská Biela voda, bus (915 m.n.m.) – Nad Matliarmi (1060 m.n.m.) – Šalviový prm. (1210 m.n.m.) - Koval. poľana (1245 m.n.m.) - Chata pri Zelenom plese (1550 m.n.m.) - Jahňací štít (2230 m.n.m.)

Z Oslian odchádzame už pol piatej, do Východných Tatier je to pekný kus cesty. V autobuse sa debata točí okolo nepriaznivej predpovede počasia, ktorej pravdivosť sa naplňa pred Popradom. V Tatranských Matliaroch vystupujeme z autobusu do dažďa, všetci obliekame pršiplášte a o pol deviatej už kráčame mokrou lesnou cestou k Zelenému plesu. Celou cestou dážď striedavo hustne a slabne. Na pleso prichádzame v malých skupinkách o pol jedenástej. Tí ktorí sa rozhodli absolvovať alternatívnu trasu sú v cieľi. Dávame si krátku prestávku v chate a rozhodujeme sa, či vyraziť proti dažďu do náročného terénu. Prepočítavame, že na necelých troch kilometroch nás čaká prevýšenie 680 metrov. Nakoniec sa rozhodujeme deviatí. Chodník vedie cez kosodrevinu stále do kopca, iba okolo červených plies pod Kozím štítom ideme chvíľu po rovnom, kameňmi vydláždenom chodníku. Aj počasie sa tu na chvíľu umudruje. Mierne stúpanie a už začínajú reťaze k vrcholu. Po príchode na hrebeň vchádzame do oblakov. Opäť začína pršať a navyše tu fúka aj silný vietor. Musíme dávať veľký pozor, pod sebou máme strmé steny, chodník je úzky, miestami ho strácame a navyše terén je klzký. Vrchol dosahujeme o trinástej hodine, avšak výhľady nemáme žiadne. Zdržíme sa len krátko, skalnatý terén je v takomto počasí nehostinný. Cesta späť nám ubieha rýchlejšie, dokonca aj počasie sa nad Zeleným plesom lepší. Spoza oblakov sem-tam vykúka slnko. Na Chate pri Zelenom plese si dávame zaslúžené pivko a kráčame k autobusu späť do Matliarov. Odchod o sedemnástej stíhame presne. Dnešná akcia bola označovaná ako náročná vysokohorská túra, ale povedal by som, že je jednou z najnáročnejších, aké sme v histórii nášho klubu absolvovali.

Ladislav Vlčko